

पङ्कानुलिप्ता मृपालीमिव चोद्धताम् MBh. 3, 2667. 2670. R. 5, 19, 16. प-
दिमादितमृपालीडुर्बलान्यङ्गकानि UTTARARĀMAĪ. 11, 13. GAUḌAP. zu SĀM-
KHAJAK. 23. Nach RĀĠĀÇEKHARA im ÇKDr. bezeichnet das f. eine kleinere
Wurzel. — 2) n. die Wurzel von *Andropogon muricatus* MED. RATNAM.
120; vgl. ऋ०.

मृपालकं (von मृपाल) 1) = मृपाल 1. am Ende eines adj. comp.: ङ-
गु० KATHĀS. 53, 218. — 2) f. मृपालिका a) = मृपाल 1.: °पेलव KUMĀRAS.
3, 29. — b) N. pr. eines Frauenzimmers HALL in der Einl. zu VĀSAVAD. 37.

मृपालवत् (wie eben) adj. mit der Wurzel des Lotus versehen: न-
लिनीदलपत्राणि ÇĀK. 31, 7.

मृपालिन् (wie eben) m. Lotus ÇKDr. WILSON; °लिनी f. gaṇa पु-
ष्करादि zu P. 5, 2, 135. H. 1160. = पुटकिनी HĀR. 163. = पद्मिनी ĠA-
ṚĀDH. im ÇKDr. Lotuspflanze, eine Gruppe von Lotuspflanzen RAÇH. 16, 7.

मृपमय s. मृन्मय.

मृत s. u. 1. मृ. Nachzutragen für das n. wäre noch: पश्चिरित्युच्यते
चात्रं वेदा आपो मृतं (ऽमृतं?) तथा MBh. 12, 13173. = चैत्य Grabmal TRIK.
3, 3, 348. MED. r. 37.

मृतक (von मृत) 1) m. n. ein Verstorbener, Leichnam H. 363 (n.). MBh.
13, 413. 6234. 6237. BHĀG. P. 1, 15, 6. 5, 1, 39. 26, 30. 6, 15, 1. 9, 9, 32. Verz.
d. Oxf. H. 33, b, 16. VER. in LA. (II) 4, 2. 21, 3. — 2) n. Todesfall: मृतके
मृतके चैव BRHASP. beim Schol. zu KĀṬI. ÇR. 423, N. 3. Verz. d. Oxf. H.
281, b, 45. KULL. zu M. 3, 79. मृतकामिकेत्र Schol. zu KĀṬI. ÇR. 402, N. 5.

मृतकात्क (मृतक + क्) m. Schakal HĀR. 78.

मृतगृह (मृत + गृह) n. Grabmahl VJUP. 163.

मृताएड m. N. pr. des Vaters der Sonne BHAR. zu AK. ÇKDr. die Sonne
ÇABDĀRTHAK. bei WILSON. — Vgl. मृताएड und मार्ताएड.

मृतप (मृत + 2. प) m. Leichenwächter MBh. 13, 2583 (= श्मशानाधि-
कारिन् Schol.). R. 1, 39, 18 (61, 19 GORR. = शववस्त्रादिकारिन् Schol. in
der ed. Bomb.). चाण्डालमृतपा: P. 2, 4, 10, Sch.

मृतया (मृत + 4. या) m. dass.; N. pr. eines Asura MBh. 1, 2669.

मृतधञ्ज (मृत + 2. धञ्ज) adj. dessen Erectionsfähigkeit erloschen ist
AV. 4, 4, 1.

मृतमत्त (मृत + मत्त) m. Schakal TRIK. 2, 3, 7. °मत्तक dass. ÇABDAR.
im ÇKDr.

मृतमनस् (मृत + म०) adj. bewusstlos AV. 6, 18, 2.

मृतवत्सा (मृत + वत्स) adj. f. deren Leibesfrucht oder Neugeborenes
wegstirbt AV. 8, 6, 9. Verz. d. Oxf. H. 316, b, 15. °वत्सिका dass.: गर्भः
संज्ञात्मात्राद्वा पतान्मासाञ्च वत्सरत्। भ्रियते द्वित्रिवर्षाद्वा यस्याः सा मृत-
वत्सिका || Cit. im ÇKDr. — Vgl. मार्तवत्स.

मृतवार्षिक (मृत + वा०) die Zeit des kurzen Regens (währt 24 Stun-
den) VJUP. 213. steht zwischen वार्षिक (währt 1 Monat) und दीर्घवा-
र्षिक (währt 3 Monate weniger 24 Stunden).

मृतशब्द (मृत + श०) m. Gerücht vom Tode (einer Person) AIR. BR. 7, 9.

मृतसंस्कार (मृत + सं०) m. Leichenbegängnis AK. 3, 4, 118, 121.

मृतसंजीवन (मृत + सं०) 1) adj. Tote belebend: रस Verz. d. B. H. No.
972. °जीवनीषय KATHĀS. 17, 15. 69, 137. °मन्त्र Verz. d. Oxf. H. 44, b, 24.
— 2) f. ई das Aufleben eines Todten: °कर Verz. d. Oxf. H. 7, b, 14. —
3) n. das Aufleben oder Beleben eines Todten MĀRK. P. 24, 42. अथामृत० (!)

Verz. d. B. H. No. 1004.

मृतसंजीविन् (मृत + सं०) 1) adj. Tote belebend: °संजीविनी विद्या
Verz. d. B. H. No. 904. — 2) f. a) Todtenbelebung, Bez. eines best. Re-
ceptes Verz. d. B. H. No. 963. — b) ein best. Strauch, = गोरत्तडुग्धा
RĀĠAN. im ÇKDr. ऋ० unter dem letzten Worte. — c) Titel eines Com-
mentars zu Piṅgala's Khandahçāstra Verz. d. B. H. No. 384. COLEBR
Misc. Ess. II, 64.

मृतसूतक (मृत + सू०) n. die Geburt eines toten Kindes MAITRĪUP. 6,
9. VARĀH. BRH. S. 98, 14.

मृतस्नात (मृत + स्नात) adj. der sich nach einem Todesfall oder Leichen-
begängnis abgewaschen hat AK. 3, 1, 19.

मृतस्नान (मृत + स्नान) n. Abwaschung nach einem Todesfall oder Lei-
chenbegängnis H. 375. HALĀJ. 3, 17.

मृतस्वमात्तूर (मृत - स्व + मो०) m. Bein. Kumārapāla's (der Ver-
storbenen Vermögen fahren lassend, nicht nehmend) H. 713.

मृतकार (मृत + कार) m. Leichenträger MĀRK. P. 33, 36.

मृतकारिन् (मृत + कारि०) m. dass. ebend. 28.

मृताङ्ग (मृत + अङ्ग) Leichnam JĀĠAN. 2, 303.

मृताङ्गार (मृत + अ०) m. N. pr. eines Mannes DHĪRTAS. in LA. 73,
11 u. s. w.

मृताएड (मृत + आ०) n. ein (scheinbar) totes —, lebloses Ei (im Ge-
gensatz zu den lebenden Eiern d. i. Testikeln der Thiere); davon मार्ता-
एड Vogel (aus solchem Ei entstanden). m. die Sonne (vgl. मृताएड) ÇAB-
DĀRTHAK. bei WILSON.

मृतामद n. blauer Vitriol ÇABDĀK. im ÇKDr.

मृतालक n. eine best. Lehmart AK. 2, 4, 19. — Vgl. मृताल, मृतालक.
मृताशन (मृत + अ०) adj. vom Leichnam zehrend, zur Erkl. von दृश-
मीस्थ H. an. 4, 134.

मृताकृन् und मृताकृम् (मृत + कृ०) n. Todestag: मृताकृनि MĀRK. P. 30,
8. 19. 33, 44. मृताकृम् BHĀG. P. 7, 14, 26.

मृति (von 1. मृ) f. Tod TRIK. 3, 3, 355. H. 323. an. 4, 220. MED. j. 116.
ÇRUT. (BR.) 5. VARĀH. BRH. S. 51, 29. 90, 12. Spr. 1439. BHĀG. P. 6, 14, 53.
16, 57. SĀH. D. 77, 21. °भावचित्ता Verz. d. B. H. No. 878. °रखा DAÇAK. 7, 13.

मृतिमन् (von मृत) m. Sterblichkeit: तस्य यन्मृतिमासीत्तद्पाकृत्तत् (Ge-
gens. जीवम्) KĀṬH. 11, 6.

मृतोद्भव m. Meer DHAR. bei WILSON. Wohl fehlerhaft für अमृतोद्भव
aus dem das Amṛta entstand.

मृत्कण (मृद् + कण) ein Klümpchen Erde, — Lehm Spr. 441. Davon
nom. abstr. °ता f.: मेरुर्मृत्कणाताम् — आयाति यस्येच्छया 3572.

मृत्कर (मृद् + 1. कर) m. Töpfer TRIK. 2, 10, 1.

मृत्कास्य (मृद् + का०) n. ein irdenes Geschirr TRIK. 2, 9, 8 (°काश्य gedr.).

मृत्किरा (मृद् + किरा ausstreuend) f. eine Art Grille TRIK. 1, 2, 25.

मृत्खलिनी (मृद् + ख०) f. ein best. Pflanze, = चर्मकशा ÇABDĀK. im ÇKDr.

मृत्ताल n. = मृतालक ÇABDAR. im ÇKDr. मृतालक n. dass. BHAR. zu
AK. = सौराष्ट्रमृत्तिका RĀĠAN. im ÇKDr.

मृत्तिका (von मृद्) f. Erde, Lehm, Thon P. 5, 4, 39. AK. 2, 1, 4. H. 940.
HALĀJ. 2, 4. VS. 18, 13. AIR. BR. 3, 34. TAITṬ. ĀR. 10, 1, 8. 9. KHĀND. UP. 6,
1, 4 (= VEDĀNTAS. Allah. No. 121). M. 2, 182. MBh. 1, 5724. Suçr. 2, 36,